Η ελληνική τραγωδία και οι πρωταγωνιστές που πρέπει να αλλάξουν

Αρθρο του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΠΡΙΑΣΟΥΛΗ καθηγητή στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών που δημοσιεύτηκε στην Ελευθεροτυπία την Πέμπτη 11 Ιουλίου 2013.

Ενα πολυπαιγμένο έργο επαναλαμβάνεται μέσα στην τρομακτική κρίση που περνά η χώρα. Πρωταγωνιστές, ο καλός, ο κακός και ο άσχημος. Καλός, κατά την εξουσία, ο «επενδυτής-μεσσίας» που θα φέρει «ανάπτυξη» και «θέσεις εργασίας». Δεν ενδιαφέρει την πολιτεία η προέλευση των χρημάτων ούτε το μακροπρόθεσμο οικονομικό αποτέλεσμα για τη χώρα, συμψηφίζοντας οφέλη-κόστος, ούτε οι πολιτισμικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις!

«Επενδυτής», για παράδειγμα, είναι ο αγοραστής των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά που βουλιάζουν, παρά τις αλλεπάλληλες (κρατικοδίαιτες) δήθεν «επενδύσεις». «Επένδυση» η φύτευση φωτοβολταϊκών στη γεωργική γη, που καταστρέφει τον πιο πολύτιμο φυσικό πόρο της χώρας, μαζί με το ήθος των αγροτών, με «υποστήριξη» ΥΠΕΚΑ/ΥΠΑΑΤ(!) και

εμπλεκομένους που ανακάλυψαν νέο πεδίο ασφαλούς κερδοφορίας! Εγγυημένο εισόδημα εξασφαλίζουν οι φορολογούμενοι για να παράγουν οι «επενδυτές» αγροτικών και βιομηχανικών ΑΠΕ πανάκριβο ηλεκτρικό ρεύμα μέσω μη βιώσιμης, επιδοτούμενης, δήθεν «επενδυτικής» δραστηριότητας. «Επενδυτές» οι επιδοτούμενες εταιρείες που καταλαμβάνουν μεγάλες εκτάσεις γης, καταναλώνοντας ανεπιστρεπτί ό,τι απέμεινε από το υπό εξαφάνιση πανέμορφο ελληνικό τοπίο, με τα προωθούμενα σύνθετα τουριστικά χωριά και καταλύματα. Προικίζονται με αλλεπάλληλα, απαράδεκτα για σύγχρονη πολιτεία νομοθετήματα, παρά την εμπειρία τεράστιων καταστροφών παγκοσμίως από το κτηματομεσιτικό-κατασκευαστικό μοντέλο μη βιώσιμης «ανάπτυξης».1

Κακός είναι η «γραφειοκρατία». Η πολιτική εξουσία τη στοχοποιεί σαν να πρόκειται για αντίπαλη εξουσία με αυτοτελή ύπαρξη. Πολεμά δήθεν την κακή «γραφειοκρατία» εκείνος που την εξέθρεψε και συντηρεί μέχρι σήμερα! Αλλά η «κακή γραφειοκρατία» αναφορικά με τις «καλές επενδύσεις» δεν έχει καμία σχέση με την κακή γραφειοκρατία που βιώνει ο πολίτης. Αυτή καλά κρατεί, γιατί προσφέρει ανταποδοτικά οφέλη!

Κακή «γραφειοκρατία» για την πολιτική εξουσία είναι το ΣτΕ, οι Αρχαιολογικές, Δασικές Υπηρεσίες και οι φορείς-θεματοφύλακες του φυσικού και πολιτισμικού πλούτου της χώρας. Η πολιτική εξουσία προτιμά να συναλλάσσεται με ιδιώτες (νομιμοποιήσεις, τακτοποιήσεις, περαιώσεις, επιδοτήσεις...), μια θλιβερή κατάσταση της νεοελληνικής κοινωνίας που επιλέγει τους άρχοντές της ανάλογα. Οποιος πολίτης δεν διατίθεται να μεταπέσει στην κατηγορία «ιδιώτης», αλλά νοιάζεται για τα κοινά, αποτελεί εχθρό τής καλής «επένδυσης»! Επειδή ο εχθρός-πολίτης διέθετε κάποια εναπομείναντα όπλα της ελληνικής πολιτείας, η πολιτική εξουσία έρχεται να τα κατατάξει στην κατηγορία «κακή γραφειοκρατία». Αδρανοποίησε στην πράξη το ΣτΕ, δίνοντάς του τη «δυνατότητα» να επιτρέπει κατ' εξαίρεσιν, «υπό τη συνδρομή επιτακτικών λόγων δημοσίου συμφέροντος», καταστροφικές επεμβάσεις!

Ασχημος, τέλος, για την πολιτική εξουσία είναι οι Νεοέλληνες, φοροφυγάδες (προστατευόμενοι), καταπατητές εκτάσεων (ανεξέλεγκτοι), ιδιοκτήτες αυθαιρέτων (νομιμοποιούμενοι) και άλλοι, που συνοψίζονται στη φράση της εξουσίας που τους γαλούχησε: «Αυτή είναι η Ελλάδα».

Σκηνοθέτες του έργου είναι όσοι μέχρι σήμερα προσέφεραν άφθονο φτηνό χρήμα, με τεράστια δάνεια/επιδοτήσεις, στην εξαχρειωμένη και διεφθαρμένη ελληνική πολιτική εξουσία. Να το κατασπαταλήσει σε ένα παραλήρημα εύκολου νεοπλουτισμού και υπερ-καταναλωτισμού τού ανόητα διαβιούντος Νεοέλληνα-ιδιώτη, υποβαθμίζοντας την παιδεία, εξευτελίζοντας τον πολιτισμό, καταστρέφοντας φυσικούς πόρους και τοπίο,

οδηγώντας τη χώρα στη χρεοκοπία.

Εξοδος! Οι πρωταγωνιστές του έργου αυτού πρέπει να αλλάξουν.

Καλός: οι επενδύσεις που χρειάζεται η χώρα σε επιλεγμένους τομείς που αποφέρουν πραγματικά βιώσιμη ανάπτυξη για τοπικές κοινωνίες και εθνική οικονομία, και συνδυάζονται αρμονικά με προστασία πολύτιμων φυσικών και πολιτιστικών πόρων και αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού. Επενδύσεις στον αγροτοδιατροφικό τομέα για παραγωγή υψηλής προστιθέμενης αξίας προϊόντων (ποιοτικών τροφίμων, βιομηχανικών-φαρμακευτικών βιο-υλικών), στην έρευνα-τεχνολογία προσελκύοντας επιστήμονες υψηλού επιπέδου, στην ανάπτυξη ήπιων μορφών τουρισμού συνδεδεμένων με τον πολιτισμό, την ποιοτική αναβάθμιση πόλεων-χωριών, το φυσικό τοπίο, τον πρωτογενή τομέα, τις υπηρεσίες.

Κακός: αφαιρείται ο ρόλος της κακής «γραφειοκρατίας» από ΣτΕ, Αρχαιολογική, Δασική Υπηρεσία, άλλους θεσμοθετημένους φορείς που αντίθετα απεγκλωβίζονται από την πολιτική εξουσία και ενισχύονται. Αποδίδεται ο ρόλος στον επιβληθέντα ανήθικο ευτελισμό των θεσμών μέσω fast track, ΤΑΙΠΕΔ, εξαιρέσεις περί δήθεν «δημοσίου συμφέροντος» κ.τ.λ.

Ασχημος: αφαιρείται ο ρόλος από τους Νεοέλληνες μέσω παιδείας και μεταβιβάζεται στη διαπλοκή πολιτικής εξουσίας, ντόπιων-ξένων συμφερόντων, εξωτερικών επικυρίαρχων, διεθνών κερδοσκόπων.

Καιρός να επανέλθουμε οι Νεοέλληνες από τα ίδια στα κοινά. Να ανασυσταθούν των Ελλήνων οι κοινότητες: «Τούτη την πατρίδα την έχομεν όλοι μαζί, και σοφοί κι αμαθείς, και πλούσιοι και φτωχοί, και πολιτικοί και στρατιωτικοί, και οι πλέον μικρότεροι άνθρωποι... Οταν όμως αγωνίζονται πολλοί και φκιάνουν, τότε να λέμε "εμείς". Είμαστε στο "εμείς" κι όχι στο "εγώ"».2

1. http://www.tanea.gr/oikonomia/article/?aid=4757019

2. Μακρυγιάννης «Απομνημονεύματα»